

Predragi, naj Jezus varuje moje hčere in sinove!

Bližina škofovske sinode o mladih in poklicnem razločevanju me spodbuja, da vam napišem nekaj vrstic in vas povabim k obnovitvi prizadevanja za delo svetega Rafaela, ki mora — po besedah sv. Jožefmarija — biti za vse kakor »punčica našega očesa«, kajti krščansko izobraževanje mladih je in vedno bo apostolska prioriteta v Cerkvi in zato tudi v Delu.

»*Ite et vos in vineam meam*. Pojdite tudi vi v moj vinograd.« Naš oče je te Jezusove besede — iz prilike o delavcih v vinogradu (prim. Mt 20,4) — zapisal kot uvod v *Navodilo za delo svetega Rafaela*. V njih prepoznamo tudi nam namenjeno povabilo, vedoč, da smo poslani na delo v vinograd, ki ga je Gospod zaupal našemu očetu in ki je sedaj v rokah vsake od njegovih hčera in vsakega izmed njegovih sinov.

Neposredni cilj te dejavnosti je za nas vzgajanje čim večjega števila mladih, da bodo, ob prejetju duha Dela, z osebno svobodo in odgovornostjo predstavljali — sedaj in skozi vse življenje — krščanski kvas v družinah, v poklicih in na vsem širnem področju človeškega življenja sredi sveta. Druga posledica tega dela pa bo, da bo Gospod tiste, katere bo On hotel (prim. Mr 3,13), poklical v Opus Dei.

Tudi po apostolskem delovanju prav teh fantov in deklet svetega Rafaela želimo v edinosti z vso Cerkvijo biti sejalci evangelijskega veselja, ki »napolnjuje srce in celotno življenje ljudi, ki se srečajo z Jezusom«¹.

To, da ta dekleta in fantje dejansko predstavljajo izbor, ne pomeni brezbržnosti do drugih. Izmed stotih duš nas zanima vseh sto; zaradi tega, kot nas uči tudi naš oče, »mora biti vaše in moje delo usmerjeno, ponavljam, k vsem ljudem: k sorodnikom, k prijateljem, k sosedom, k sodelavcem, k sodržavljanom, k državljanom drugih dežel; h katoličanom, k odpadlim kristjanom, k nekristjanom; vselej s sožitjem v zvestem prijateljstvu ter *veritatem facientes in caritate*, tako da sledimo resnici evangelija in jo širimo z ljubeznijo (Ef 4,15).«²

Čeprav fantje in dekleta svetega Rafaela z Delom nimajo formalne vezi — niso verniki Prelature —, so deležni njegovega duha in njegovega apostolskega dinamizma. Niso torej osebe, ki zgolj obiskujejo nekatere dejavnosti duhovnega izobraževanja, temveč čutijo Delo kot nekaj svojega in se trudijo aktivno sodelovati pri njegovem apostolskem poslanstvu.

Prizadevajmo si za razmislek in posvečanje časa za pripravo dejavnosti, ki so tradicionalna sredstva pri tem delu (krožki, duhovne obnove, verouk itd.), ter jih izvajati v priljudnem in nadnaravnem slogu, s pozitivnim pristopom in ljubeznijo do Boga in do duš, s katero so se rodila v srcu svetega Jožefmarija. Pri tem pa ne pozabimo, da so apostolski sadovi odvisni predvsem od božje milosti.

Dobro veste, da te dejavnosti niso neodvisne od medosebnega prijateljskega odnosa: »Naš oče nas je učil, da mora pred, med in po teh dejavnostih vedno biti prisotna molitev, mrtvičenje ter osebni odnos prijateljstva in zaupanja.«³

¹ Frančišek, Apost. spod. *Evangelii gaudium*, 24. 11. 2013, št. 1.

² Sv. Jožefmarija, *Navodilo*, 8. 12. 1941, št. 3.

³ Javier Echevarría, Pismo, 28. 11. 2002, št. 13.

Prijateljstvo je zelo bogata človeška vrednota, ki jo je Jezus sam povzdignil na božansko raven: »Vas sem imenoval prijatelje« (Jn 15,15); »Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da dá življenje za svoje prijatelje« (Jn 15,13). Gospod se popolnoma razda; poskušajmo slediti njegovim korakom in svoje življenje izročiti za druge. Apostolat je najvišji izraz prijateljstva. S tem se prijateljstvo ne popredmeti, temveč doseže svojo polnost.

Živeti resnično, lojalno in iskreno prijateljstvo⁴ pomeni iti ven iz samega sebe. Pomeni velikodušno posvečati čas osebnemu odnosu, pri katerem z drugimi delimo veselje, žalost, upanje, z resničnim zanimanjem in vzajemno naklonjenostjo. Na tem področju osebnega apostolata prijateljstva se vselej odpirajo velike možnosti za spontanost in iniciativo vsakega posameznika.

Tu je še veliko obzorje za organiziranje pomožnih dejavnosti glede na potrebe kraja in časa, ki pripomorejo k izboljšanju osebnostnega, kulturnega izobraževanja velikega števila mladih ljudi, v spoštovanju in obrambi svobode vseh, ter jim olajšajo zbližanje z vero ali okrepitev njihove izobrazbe in krščanskega življenja.

Kadar se nam težave zdijo velike — in včasih tudi so —, obrnimo pogled v prva leta Dela, v katerih so bile ovire zelo hude in ki se jih je naš oče kasneje spominjal s temi besedami: »Ob vsem tem smo premogli prav malo — nikakršnih človeških sredstev ter veliko mladosti, veliko neizkušenosti in veliko prostodušnosti —, pa vendar smo imeli tudi vse: molitev, božjo milost, dobro voljo in delo, kar so vselej bila in bodo orožja Opus Dei.«⁵

Prosimo Gospoda za luč, da bi vsakdo izmed nad videl, kaj še lahko storimo in kaj lahko pri tem delu naredimo bolje, začeniši z nadnaravnimi sredstvi: z molitvijo, z žrtvijo, z delom, spremenjenim v molitev. Vsak lahko tudi premisli, kako lahko, glede na svojo starost in osebne okoliščine, izboljša svoje sodelovanje pri različnih dejavnostih tega apostolata med mladimi.

Z vso ljubeznijo vas blagoslavlja
vaš oče

Rim, 8. junij 2018

Slovesni praznik Jezusovega Srca

⁴ Prim. sv. Jožefmarija, *Jezus prihaja mimo*, št. 149.

⁵ Sv. Jožefmarija, *Pismo 7. 10. 1950*, št. 12.